

NHẬN BIẾT CÁC DẤU HIỆU CỦA THỜI GIAN TRƯỚC KỲ TẬN THẾ.
Bài 4 - Người tin Chúa sẽ được nghe, được biết những sự thuộc về chiến tranh.

Chúng ta đang học về sự nhận biết các dấu hiệu của thời gian, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra trước kỳ tận thế, tức là thời kỳ cuối cùng, mà Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài và trong bài chúng ta học hôm nay, chúng ta sẽ suy gẫm về Lời Chúa Jêsus đã phán về những sự thuộc về chiến tranh, nạn đói kém, các thứ bệnh dịch và động đất sẽ xảy đến trên đất này.

Ma-thi-ơ 24:6-8: Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại.

Bản King James version chép: ⁶And ye shall hear ^{G191} of wars ^{G4171} and rumours ^{G189} of wars ^{G4171}: see ^{G3708} that ye be not troubled ^{G2360}: for all ^{G3956} these things must ^{G1163} come ^{G1096} to pass, but the end ^{G5056} is not yet ^{G3768}. ⁷For nation ^{G1484} shall rise ^{G1453} against ^{G1909} nation ^{G1484}, and kingdom ^{G932} against ^{G1909} kingdom ^{G932}: and there shall be famines ^{G3042}, and pestilences ^{G3061}, and earthquakes ^{G4578}, in divers places ^{G5117}. ⁸All ^{G3956} these ^{G5023} are the beginning ^{G746} of sorrows ^{G5604}.

Chữ nghe nói - hear ^{G191} và chữ tiếng đồn - rumours ^{G189} chép trong câu 6 trên, đó là chữ ἄκουός - akouo, số 191 và chữ ἄκοή - akoe, số 189, ra từ chữ ἄκουός - akouo, số 191 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *nghe nói, nghe tin, nghe được âm thanh, nghe thấy tin đồn, nghe qua các thông báo, qua sự thông tin và truyền tin, nghe trực tiếp hoặc gián tiếp;*

Chữ giặc - wars ^{G4171} chép trong câu 6 trên, đó là chữ πόλεμος - polemos, số 4171 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *chiến tranh, cuộc chiến đấu, cuộc đấu tranh, cuộc xung đột có sử dụng vũ khí;*

Chữ bối rối - troubled ^{G2360} chép trong câu 6 trên, đó là chữ θροέω - threo, số 2360 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *than vãn, rên rỉ, hoảng sợ, hoảng hốt, lo sợ, lo lắng, phiền muộn;*

Chữ phải - must ^{G1163} chép trong câu 6 trên, đó là chữ δεῖ - dei, số 1163 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự cần thiết, sự bắt buộc, phải có nhiệm vụ được giao cho, phải đối diện với, cần phải có, sẽ phải có;*

Chữ đến - come ^{G1096} to pass chép trong câu 6 trên, đó là chữ γίνομαι - ginomai, số 1096 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *trở thành, trở nên, thành hiện thực, xảy ra, được thực hiện, được ứng nghiệm, như đã định;*

Chữ dân - nation ^{G1484} được chép trong câu 7 trên, đó là chữ ἔθνος - ethnos, số 1484 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *dòng dõi, hạng người, chi phái, các dân không phải là dân Y-sơ-ra-ên, dân tộc, người ta;*

Chữ nước - kingdom ^{G932} chép trong câu 7 trên, đó là chữ βασιλεία - basileia, số 932 ra từ chữ βασιλεύς - basileus, số 935 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự cai trị, sự thống trị, vương quốc, hoàng gia, nền tảng của quyền phép, quyền của vua;*

Chữ dấy lên - rise ^{G1453} chép trong câu 7 trên, đó là chữ ἐγείρω - egeiro, số 1453 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự nổi dậy, kích động, trỗi dậy, tỉnh thức sau sự ngủ, ngẩng đầu lên, sự tụ họp nhau để chống lại;*

Chữ nghịch lại - against ^{G1909} chép trong câu 7 trên, đó là chữ ἐπί - epi, số 1909 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự chống lại, sự đề phòng, sự ngăn chặn, sự phản đối, sự chống đối (về thời gian, nơi chốn, quyền thế, ngôi vị, công việc hoặc cho hiện tại, hoặc cho tương lai).*

Chữ bệnh dịch - pestilences ^{G3061} (bản tiếng Việt thiếu chữ này) chép trong câu 7 trên, đó là chữ λοιμός - loimos, số 3061 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *bệnh dịch, bệnh tật, bệnh dịch hạch, tệ nạn, sự hủ bại của xã hội, sự băng hoại đạo đức;*

Chữ sự tai hại - sorrows ^{G5604} chép trong câu 8 trên, đó là chữ ὄδιν - odin, số 5604 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự đau đớn dữ dội, sự đau khổ, sự buồn phiền,*

Khi Đức Chúa Jêsus Christ phán các lời này cho các môn đồ của Ngài, đó là hai ngày trước lễ vượt qua năm A.D. 32, (là ngày 12 tháng Giêng theo lịch Y-sơ-ra-ên, tức khoảng giữa tháng Tư lịch thế giới), trước khi Đức Chúa Jêsus bị người ta bắt và đóng đinh Ngài trên thập tự giá, như Lời Chúa đã chép:

Ma-thi-ơ 26:1-2: Và, Đức Chúa Jêsus đã phán những lời ấy xong rồi, thì phán cùng môn đồ rằng: Các người biết rằng còn hai ngày nữa thì đến lễ Vượt qua, và Con người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh trên cây thập tự.

Như chúng ta đã được Đức Chúa Jêsus tỏ cho biết rằng, Ngài không nói tự mình điều gì, nhưng nói mọi điều mà Ngài đã nghe Đức Chúa Cha nói, nghĩa là Đức Chúa Jêsus sẽ nói những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán và được chép trong Kinh-Thánh, vậy nên các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán với môn đồ của Ngài về các dấu hiệu của thời gian sẽ xảy ra cho đến kỳ tận thế, thì những sự đó đã được báo trước qua các đấng tiên tri của Ngài.

Trước khi trở lại với các lời tiên tri mà Đức Giê-Hô-Va đã phán qua các đấng tiên tri, là tội tổ của Ngài về những sự sẽ xảy ra, liên quan đến những sự chiến tranh mà người ta dấy lên chống nghịch nhau, chúng ta cần nhận biết các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, về những sự sẽ xảy đến cho đến kỳ tận thế, đó là Ngài phán với hết thảy mọi người nào sẽ tin đến Danh Ngài và cũng là phán với Hội-Thánh, được gọi là thân thể của Ngài (thân thể của Đấng Christ). Như vậy, những cuộc chiến tranh cùng những sự người ta sẽ dấy lên chống nghịch nhau đó, không phải là những sự chỉ tập trung vào sự chống phá Hội-Thánh của Ngài, nhưng là những sự sẽ xảy đến với muôn dân trên đất này, mà Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được nghe, được thấy mà Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ cũng phải trải qua, kể từ khi Đức Chúa Jêsus phán các Lời này, cho đến khi Hội-Thánh của Ngài được cất về thiên đàng với Ngài.

Đức Chúa Jêsus đã phán rõ rằng, những sự chiến tranh chống nghịch nhau giữa các dân tộc, giữa các quốc gia, giữa các chính thể sẽ ngày càng gia tăng, mà Hội-Thánh của Ngài sẽ kinh nghiệm được, bắt đầu là sự nghe tiếng đồn về những cuộc chiến tranh, nhưng thời gian sẽ tiếp tục đến và những cuộc chiến tranh sẽ gia tăng và chính Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ cũng phải chịu hậu quả và trở thành mục tiêu của cuộc chiến tranh mà những sự đó bắt buộc phải xảy đến và Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ phải trải qua.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Mưu luận và sự Khôn ngoan của Ngài là không thể dò, đã cai trị mọi sự thuộc về sự luyện lọc loài người trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, mà chính Ngài đã ví Ngài là thợ gốm và những người thuộc về dân của Ngài được ví là những cái bình.

Chiến tranh sẽ không tự động xảy ra, nhưng hết thảy mọi sự đều dưới quyền cai trị của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với muôn dân trên đất này, vì cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-Hô-Va và như vậy, nếu không phải bởi Đức Giê-Hô-Va, thì sẽ không có một điều gì xảy ra và có ở trên trái đất này.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ, thì muôn dân trên đất này đều được nghe đến Danh Đức Giê-Hô-Va, cùng nhận biết công việc quyền năng của Ngài. Trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, Đức Giê-Hô-Va đã cậy miệng của Môi-se mà phán với hết thảy quyền lực trong khoảng không trên trời, cùng mọi thế lực dưới đất này, phải làm chứng về việc Ngài đã ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, điều đó không có nghĩa là các thế lực đó sẽ làm cảnh sát theo dõi mọi sự dân Y-sơ-ra-ên làm ra ở trên đất này, mà chính các thế lực đó cũng phải vâng phục và làm theo Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, như Kinh-Thánh đã chép rằng: **“VẬY, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.”** (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:5-6)

Điều này có nghĩa là, bất cứ một tạo vật nào sống trên đất này, bước trên đất này, hành động trên đất này, hoặc hưởng thụ bất cứ điều gì trên trái đất này, thì tạo vật đó phải chịu phục quyền phép của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên.

Một bằng chứng mà mọi người tin Chúa phải nhận biết về giá trị của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, cùng các thế lực trên chốn không trung, cùng các thế lực ở trên đất này phải vâng phục và chính quỷ Sa-tan cũng phải vâng phục. Mặc dù quỷ Sa-tan là thần linh, nhưng một khi ma quỷ ẩn náu trong thân thể xác thịt của loài người, thì những người bị ma quỷ cầm buộc, sẽ trở thành đồn lũy của ma quỷ và vì cơ ma quỷ thuộc về sự tối tăm, nên sẽ không thể có sự hòa hiệp giữa sự tối tăm với sự sáng, vì Lời Chúa có chép rằng:

2 Cô-rinh-tô 6:14-18: Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin. Bởi vì công bình với gian ác có hiệp nhau được chẳng? Sự sáng với sự tối có thông đồng nhau được chẳng? Đấng Christ và Bê-li-an nào có hòa hiệp chi, hay là kẻ tin có phần gì với kẻ chẳng tin? Có thể nào hiệp đền thờ Đức Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Vì chúng ta là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống, như Đức Chúa Trời đã phán

rằng: Ta sẽ ở và đi lại giữa họ; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, và họ làm dân Ta. Bởi vậy Chúa phán rằng: Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hãy phân rẽ ra khỏi chúng nó, đừng đá động đến đồ ô uế, thì Ta sẽ tiếp nhận các người: Ta sẽ làm Cha các người, các người làm con trai con gái Ta, Chúa Toàn năng phán như vậy.

Chiến tranh sẽ phải có một khi sự tối tăm vẫn còn hiện hữu trong loài người xác thịt, vì thân thể xác thịt của loài người được Đức Giê-hô-va tạo nên bằng bụi đất với mục đích làm đồ dùng cho sự công bình, nhưng ma quỷ đã sử dụng sự lừa dối để chiếm đoạt tạo vật của Đức Chúa Trời và Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ nổi giận với bất kỳ một tạo vật nào mà Ngài đã tạo nên, mà không vâng theo các mạng lệnh của Ngài.

Chúng ta hãy xem nguồn gốc của chiến tranh đã, đang và sẽ tiếp tục xảy ra trên đất này.

Ê-sai 14:1-27: **Thật, Đức Giê-hô-va sẽ thương xót Gia-cốp; và còn lựa chọn Y-sơ-ra-ên.** Ngài sẽ lập chúng nó lại trong bản xứ; kẻ trứ ngụ sẽ phụ về chúng nó và liên hiệp cùng nhà Gia-cốp. Các dân sẽ đem họ trở về bản xứ; nhà Y-sơ-ra-ên sẽ được chúng nó làm tôi trai tớ gái trong đất Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ bắt làm phu tù những kẻ đã bắt mình làm phu tù, và quản trị kẻ đã hà hiếp mình. Đến ngày mà Đức Giê-hô-va sẽ cho người yên nghỉ, khỏi cơn buồn bực bối rối, và sự phục dịch nặng nề mà người ta đã bắt ép người, thì người sẽ dùng lời thí dụ này nói về vua Ba-by-lôn rằng: Sao kẻ bạo ngược đã tuyệt đi, thành ỨC HIẾP ĐÃ DỨT ĐI! Đức Giê-hô-va đã bẻ gãy của người ác, và trượng của kẻ cai trị! Ấy là kẻ đã nhân giận đánh các dân tộc không thôi, dùng sự thạnh nộ cai trị các nước, và dùng sự bất bớ chẳng ai ngăn lại. Nay cả đất được yên nghỉ bình tĩnh, trỗi giọng hát mừng! Dầu đến cây tùng cây bách ở Li-ban cũng nhân cố người mà vui mừng, và nói rằng: Từ khi người ngã xuống rồi, không ai trèo lên để đốn ta nữa. Nơi âm phủ sâu thẳm đã rung động vì có người đang rước người đến. Nó đã vì người đánh thức các âm hồn, tức là những kẻ cả trên đất; nó đã làm cho vua các nước đứng dậy khỏi ngai mình. Hết thảy chúng nó sẽ cất tiếng nói cùng người rằng: Kìa người cũng yếu đuối như chúng ta ư! Kìa người cũng trở giống như chúng ta ư! Sự sang trọng với tiếng đàn cầm của người đều xuống nơi âm phủ. Một lớp dòi làm nệm cho người, sâu bọ thì làm mền! Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng người phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm! Những kẻ thấy người sẽ ngó chăm người; và nhìn người cách ý tứ, mà rằng: Có phải người này là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình đó chẳng? Hết thảy vua các nước đều ngủ nơi lũng tăm mình cách vinh hiển. Nhưng người thì bị ném xa khỏi mồ mả, như nhánh cây thối, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào thân chết bị giày đạp dưới chân! Người sẽ không được hội hiệp cùng các vua trong lũng; vì người đã diệt nước mình và giết dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được xưng đến danh nó nữa. Hãy sắm sẵn sự chém giết cho con cháu vì tội ác của tổ phụ; hầu cho họ không dấy lên nữa đặng được đất làm cơ nghiệp, lập thành ấp khắp thế gian! Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Ta sẽ dấy lên nghịch cùng chúng nó. Ta sẽ làm tiêu diệt tên của Ba-by-lôn và dân sót lại, cả đến con và cháu nữa, Đức Giê-hô-va phán vậy. Ta sẽ làm cho đất nó thuộc về con nhím, biến ra ao nước; và Ta sẽ dùng chổi hủy diệt mà quét nó, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Đức Giê-hô-va vạn quân đã thề rằng: Chắc thật, sự Ta đã định sẽ xảy đến, điều Ta đã toan sẽ đứng vững. Ta sẽ đánh phá người A-si-ri trong đất Ta; sẽ giày đạp nó trên núi Ta. Ách nó sẽ cởi khỏi chúng nó; gánh nó sẽ cất khỏi vai chúng nó. Đó là ý chỉ đã định nghịch cùng cả đất; đó là tay đã giá trên hết thảy các nước. Vì Đức Giê-hô-va vạn quân đã toan định, thì ai bãi đi được? Tay Ngài đã giang ra, thì ai day lại được?

Các chữ người chép trong các câu trên, là nói về Lucifer (sao mai - câu 12), tức là quỷ Sa-tan. Chính Sa-tan là kẻ gây ra chiến tranh và chính nó đã giết hại các thiên sứ đã sa ngã theo hắn mà các thiên sứ sa ngã đó cũng bị Giê-hô-va Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng cùng với Sa-tan. Vua của Ba-by-lôn chính là Sa-tan, vì bất kỳ một kẻ nào chống nghịch lại các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, không vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời, không thờ phượng Đức Chúa Trời, thì kẻ đó là tôi mọi cho ma quỷ

và là con cái của ma quỷ. Ba-by-lôn trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: **“sự lộn xộn, sự lẫn lộn, gây rối ren”**

Chính ma quỷ đã khiến cho loài người bị lộn xộn tiếng nói bởi cơ sự kiêu ngạo của ma quỷ, đã lừa dối loài người xác thịt sống theo sự kiêu ngạo của nó, vì thế cho nên Đức Chúa Trời đã khiến cho loài người bị lộn xộn tiếng nói, khiến người ta không thể hiệp một trong sự kiêu ngạo của xác thịt, khi người ta hiệp với nhau xây một cái tháp để làm rạng danh mình - tháp đó gọi là tháp ba-bên, nghĩa là **Ba-by-lôn, sự lộn xộn**.

Bất kỳ một cuộc chiến tranh nào cũng có bàn tay độc ác của Sa-tan nhúng vào, vì nó đã lừa dối các dân ở trên đất này vì bản tánh của nó là độc ác, gian dối và từ lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, nó đến thế gian này để cướp giết và huỷ diệt loài người.

Ê-xê-chi-ên 28:1-19: Lại có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói cùng vua của Ty-rơ rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người đã tự cao, và người nói rằng: Ta là một vị thần, ta ngồi trên ngai Đức Chúa Trời, ở giữa các biển; đầu lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, người còn là loài người, không phải là Đức Chúa Trời. Này, người khôn hơn Đa-ni-ên; chẳng có sự mầu nhiệm nào giấu kín khỏi người! Người đã được giàu có bởi sự khôn ngoan và thông sáng của mình; đã thâu chứa vàng bạc trong kho tàng người; bởi sự thông thạo và sự buôn bán mình, thì người đã làm cho sự giàu có mình tấn tới. Vậy lòng người đã đem lên vì cơ sự giàu có của người. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, cho nên, này, Ta sẽ khiến những người ngoại quốc hung bạo hơn hết trong các dân, nổi dậy nghịch cùng người; chúng nó sẽ rút gươm nghịch cùng sự khôn sáng hoa mỹ người, và làm ô uest sự vinh hiển người. Chúng nó sẽ xô người xuống hầm hố và người sẽ chết trong lòng biển, như người bị giết. Trước mặt kẻ giết người, người còn dám nói rằng: Ta là Đức Chúa Trời chẳng? Khi ấy người ở trong tay của kẻ làm người bị thương, thì người là loài người, chẳng phải là Đức Chúa Trời. Người sẽ chết bởi tay người ngoại quốc như những kẻ chưa chịu cắt bì. Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ấy chính Ta đã nói như vậy. Lại có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy: Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua Ty-rơ và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn. Người vốn ở trong Ê-đên, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sẵn sẵn rồi. Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; Ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thành lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy Ta đã xô người như là vật ô uest xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, Ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uest nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; Ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và Ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thảy những kẻ biết người trong các dân sẽ sững sờ về người. Kia, người đã trở nên một cơ kinh khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

Các chữ người chép trong các câu trên, là nói về Sa-tan, tức là Lucifer, là vua của Ty-rơ. Ty-rơ trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là chữ có nghĩa là **צור-Tsor**, số 6865 ra từ chữ **צור - tsuwr**, số 6696, có nghĩa là: **kẻ bị trói buộc, kẻ bị cầm buộc, kẻ bị vây hãm, kẻ bị giam giữ; sự thù địch, sự chống nghịch, trở thành kẻ thù nghịch;**

Hết thảy những người nào bị ma quỷ lừa dối, nghe theo lời của ma quỷ, sẽ bị ma quỷ cầm buộc trong quyền lực của sự tội và sự chết và thân thể xác thịt của những người đó trở thành đồ dùng cho sự gian ác và ma quỷ sẽ biến những người đó thành công cụ của sự thù nghịch, chống lại Đức Chúa Trời.

Chiến tranh xảy ra bởi sự lừa dối của ma quỷ, hành động trong thân thể xác thịt của những người không kính sợ Đức Chúa Trời và không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Ma quỷ sẽ sử dụng những kẻ thuộc về chúng, khiến những người đó trở thành Ty-rơ (thuộc linh) mà chống nghịch là những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ và chiến tranh sẽ xảy ra tại bất kỳ một nước nào, hay là dân tộc nào nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ và tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Giê-rê-mi 18:1-23: Lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vậy: Người khá chờ dậy, xuống trong nhà thợ gốm kia, tại đó Ta sẽ cho người nghe Lời Ta. Tôi bèn xuống trong nhà thợ gốm, nầy, nó đang nắn đồ trên cái bàn xoay. Cái bình đã nắn ra bằng đất sét bị hư trong tay người thợ gốm, thì nó lấy mà nắn cái bình khác, tùy ý mình muốn làm. Bấy giờ, có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, Ta đối với các người há chẳng làm được như người thợ gốm hay sao? Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, đất sét ở trong tay thợ gốm thể nào, thì các người cũng ở trong tay Ta thể ấy. Trong lúc nào Ta sẽ nói về một dân một nước kia đặng nhổ đi, hủy đi, diệt đi; nếu nước mà Ta nói đó xây bỏ điều ác mình, thì Ta sẽ đổi ý Ta đã toan giáng tai họa cho nó. Cũng có lúc nào Ta sẽ nói về một dân một nước kia đặng dựng nó, trồng nó; nếu nước ấy làm điều ác trước mắt Ta và không nghe tiếng Ta, thì Ta sẽ đổi ý Ta đã định xuống phước cho nó. Vậy nên bây giờ, hãy nói cùng người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem, bảo họ rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, Ta đang gây tai và đánh các người, đặt mưu kế hại các người. Ai nấy khá dạy lại khỏi đường ác mình, chữa đường lối mình và công việc mình! Nhưng họ nói rằng: Khéo mất công! Chúng ta cứ theo mưu mình; ai nấy sẽ theo sự cứng cỏi của lòng xấu mình. Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy hỏi trong các nước có ai đã hề nghe sự như vậy không? Gái đồng trinh của Y-sơ-ra-ên đã làm việc đáng gớm. Có ai thấy tuyết của Li-ban lìa bỏ vầng đá nơi đồng bằng chẳng? Hay là có ai thấy nước sông mát từ xa chảy đến mà cạn tắt đi chẳng? Thế mà dân Ta đã quên Ta; đốt hương cho thần tượng giả dối. Vì vậy, nó đã vấp ngã trong đường mình, trong nẻo cũ, đặng đi trong đường chưa dọn đắp. Nền đất nó trở nên gồ gề, làm trò cười mãi mãi; kẻ qua người lại đều sưng sờ và lắc đầu. Ta sẽ làm cho nó tan lạc trước mặt kẻ thù, như bởi trận gió đông; Ta xây lưng lại đặng nó, chẳng xây mặt lại trong ngày nó bị tai nạn. Chúng nó bèn nói rằng: Hãy đến, đồng lập mưu nghịch cùng Giê-rê-mi; vì thầy tế lễ chẳng thiếu gì luật pháp, người khôn ngoan chẳng thiếu gì sự khôn ngoan, đáng tiên tri chẳng thiếu gì lời tiên tri. Chúng ta hãy đến, lấy miệng lưỡi mình mà công kích nó, đừng để tai vào lời nó nói chút nào. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin vì tôi ghé tai nghe những lời của kẻ cãi lẫy với tôi! Người ta có lẽ nào lấy ác báo thiện sao? vì họ đã đào hầm đặng hại linh hồn tôi. Xin Ngài nhớ rằng tôi từng đứng trước mặt Ngài đặng vì họ cầu phước, làm cho cơn giận Ngài xây khỏi họ. Vậy nên, xin Ngài phó con cái họ cho sự đói kém, và chính mình họ cho quyền gươm dao. Nguyên cho vợ họ mất con và trở nên góa bụa, cho chồng bị chết dịch, cho những người trai tráng bị gươm đánh giữa trận mạc. Nguyên cho người ta nghe tiếng kêu ra từ trong nhà, khi Ngài sẽ khiến đạo quân thoát đến xông vào họ! Vì họ đã đào hầm để sập bắt tôi, đã giấu lưỡi dưới chân tôi. Hỡi Đức Giê-hô-va, chính Ngài biết cả mưu chước họ nghịch cùng tôi để giết tôi. Xin đừng tha sự gian ác họ, đừng xóa tội lỗi họ khỏi mắt Ngài; nhưng cho họ vấp ngã trước mặt Ngài; xin Ngài phạt họ trong ngày nổi giận của Ngài!

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không gây ra chiến tranh, nhưng chiến tranh sẽ xảy ra tại những nơi nào có sự vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, hoặc khi kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời, tức là dân tộc nào, những người nào dấy lên chống lại những người thi hành Luật pháp của Đức Chúa Trời, chống lại công việc của Đức Chúa Trời, chống lại sự sống của loài người, thì Đức Chúa Trời cho phép chiến tranh xảy ra để tiêu diệt, để phá hủy những kẻ chống nghịch đó.

Khi dân Y-sơ-ra-ên đang hành trình hưởng về đất hứa Ca-na-an, thì dân A-ma-léc kéo đến khiêu chiến với dân Y-sơ-ra-ên và Môi-se đã mạng lệnh cho Giô-suê chọn lấy các chiến sỹ để chiến đấu với dân này.

Xuất Ê-díp-tô Ký 17:8-16: Vả, khi đó, dân A-ma-léc đến khiêu chiến cùng Y-sơ-ra-ên tại Rê-phi-đim. Môi-se bèn nói cùng Giô-suê rằng: Hãy chọn lấy tráng sỹ cho chúng ta, ra chiến đấu cùng dân A-ma-léc; ngày mai ta sẽ đứng nơi đầu nổng, cầm gậy của Đức Chúa Trời trong tay. Giô-suê bèn làm y như lời Môi-se nói, để cự chiến dân A-ma-léc; còn Môi-se, A-rôn và Hu-rơ lên trên đầu nổng. Vả, hễ đang khi Môi-se giơ tay lên, thì dân Y-sơ-ra-ên thắng hơn; nhưng khi người xụi tay xuống, dân A-ma-léc lại thắng hơn. Tay Môi-se mỏi, A-rôn và Hu-rơ bèn lấy đá kê cho người ngồi, rồi ở hai bên đỡ tay người lên; tay người chẳng lay động cho đến khi mặt trời lặn. Giô-suê lấy lưỡi gươm đánh bại A-ma-léc và dân sự người. Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng: Hãy chép điều nầy trong sách làm kỷ niệm, và hãy nói cho Giô-suê biết rằng Ta sẽ bôi sạch kỷ niệm về A-ma-léc trong thiên hạ. Môi-se lập lên

một bàn thờ, đặt tên là “Giê-hô-va cờ xí của tôi”; và nói rằng: Bởi vì A-ma-léc có gươm tay lên nghịch cùng ngòi Đức Giê-hô-va, nên Đức Giê-hô-va chinh chiến với A-ma-léc từ đời này qua đời kia.

Đây có thể nói là cuộc chiến tranh đầu tiên của dân Y-sơ-ra-ên đối với loài người xác thịt, vì dân A-ma-léc là hậu tự của Ê-sau (anh của Gia-cốp), là bóng về những người sống trên đất này, là những người chối bỏ quyền làm con kế tự Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời.

Trong cuộc chiến này, chúng ta có thể thấy, khi tay của Môi-se mỗi, thì cây gậy của Môi-se hạ thấp xuống và khi đó, dân A-ma-léc thắng hơn, còn khi nào tay của Môi-se giơ cao cây gậy của Đức Chúa Trời, thì Giô-suê thắng hơn, điều đó có nghĩa là trong muôn dân, bất kỳ dân nào tôn cao Lời của Đức Chúa Trời thì dân đó sẽ được thắng hơn quyền lực của ma quỷ, là quyền lực hành động trong thân thể xác thịt của người ta.

Hai người giúp đỡ Môi-se đó là A-rôn, anh của Môi-se, là người Lê-vi và là người thay miệng của Môi-se để nói với Pha-ra-ôn của xứ Ê-díp-tô và sau này, được Đức Giê-hô-va chỉ định làm thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên. Còn Hu-rơ là người Giu-đa, được Môi-se chọn để làm người giúp việc mình trong thời gian Môi-se lên trên núi Si-nai để gặp Đức Giê-hô-va. Môi-se là bóng về những người được chọn làm tôi tớ cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời, để tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời và dạy dân Y-sơ-ra-ên sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Cây gậy của Đức Chúa Trời trong tay của Môi-se là bóng về quyền phép của Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se đại diện Ngài để dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và cũng là bóng về quyền phép của Đức Chúa Jê-sus Christ được ban cho những người được chọn làm môn đồ của Ngài, để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin. Tay của Môi-se là bóng về môi miệng của những người giữ chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời. Khi xác thịt của người hầu việc Chúa bị mệt mỏi, thì Luật pháp sẽ không được tôn cao và khi Luật pháp của Đức Chúa Trời không được tôn cao, thì quyền lực của ma quỷ sẽ nhân dịp đó mà hành động trong xác thịt của người ta, mà dân A-ma-léc là bóng. Trong khi kẻ tôi tớ của Môi-se là Giô-suê, là người hình bóng về Lời của Đức Chúa Trời, sẽ chỉ có sức mạnh khi môi miệng của người hầu việc được vững vàng công bố và tôn cao Lời Đức Chúa Trời. Để có được sức lực bền vững cho chức vụ tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người hầu việc phải có một nơi an nghỉ cho xác thịt mình, đó là người ấy phải được giúp đỡ bởi những người do Giê-hô-va Đức Chúa Trời chỉ định (A-rôn là bóng) và A-rôn còn có nghĩa là chức vụ do Đức Chúa Trời chỉ định. Còn Hu-rơ là bóng về những người kính sợ Đức Chúa Trời và là những người ngợi khen, tôn vinh Đức Chúa Trời (là ý nghĩa của chữ Giu-đa). Hòn đá mà A-rôn và Hu-rơ đã lấy để cho Môi-se ngồi lên đó là bóng về Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Chính Lời Đức Chúa Trời là nền bền vững, sẽ nâng đỡ những người hầu việc Chúa, được thêm sức lực để tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 6:10-20: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khó khăn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ áo trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền chí trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ. Cũng hãy vì tôi mà cầu nguyện, để khi tôi mở miệng ra, Chúa ban cho tôi tự do mọi bề, bày tỏ lẽ mâu nhiệm của đạo Tin Lành, mà tôi vì đạo ấy làm sứ giả ở trong vòng xiềng xích, hầu cho tôi nói cách dạn dĩ như tôi phải nói.

Khi Đức Chúa Jê-sus đang thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã phán về việc những sự chiến tranh sẽ xảy ra, ấy không phải là Ngài sẽ khiến chiến tranh xảy ra, nhưng đó là một dấu hiệu về một cuộc chiến sẽ phải xảy ra, vì ma quỷ sẽ là kẻ gây sự chiến tranh để chống lại công việc của Đức Chúa Trời.

Thoạt nghe điều này, không ít người mang danh là người tin Chúa sẽ cảm thấy bất ngờ, khi ma quỷ dám chống lại công việc của Đức Chúa Trời !

Để hiểu rõ điều này, chúng ta cùng trở lại với Lời Chúa đã chép trong sách Sáng thế ký, về sự phán xét của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đối với Sa-tan, có liên quan đến cuộc chiến tranh giữa ma quỷ với loài người.

Sáng thế ký 3:8-15: Lối chiều, nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn, A-đam và vợ ẩn mình giữa bụi cây, để tránh mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu A-đam mà phán hỏi rằng: Người ở đâu? A-đam thưa rằng: Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi lỏa lồ, nên đi ẩn mình. Đức Chúa Trời phán hỏi: Ai đã chỉ cho người biết rằng mình lỏa lồ? Người có ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn đó chăng? Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán hỏi người nữ rằng: Người có làm điều chi vậy? Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ dành tôi và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.

Tại sao Đức Chúa Trời lại không huỷ diệt con rắn, vì chính nó đã khiến cho loài người phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác?

Chúng ta có thể thấy rằng, có rất nhiều vật dụng mà loài người cần phải có trong cuộc sống của mình, mà không phải lúc nào các vật dụng đó cũng đều là những vật dễ thương, dễ chịu, thân thiện và không có gì gây nguy hiểm cho sự sống của chúng ta, trái lại, tất cả các vật đó đều có thể trở thành hung khí, thành khí giới để gây tổn thương, thậm chí có thể hại mạng sống của chúng ta, nếu chúng ta không sử dụng chúng đúng cách, đúng chức năng, đúng lúc, đúng chỗ.

Cũng một lẽ đó, khi một em bé mới được sanh ra, hoặc còn quá nhỏ để biết tự bảo vệ mình, thì ngay cả cái gối, cái chăn (mền) nếu các bậc cha mẹ sơ ý khi sử dụng chúng để chăm sóc em bé, thì những vật đó sẽ có thể trở thành vật giết chết em bé, ví dụ như gió từ chiếc quạt máy có thể khiến khăn, chiếc mền, chiếc gối bị tác động của gió mà che lấp lỗ mũi của em bé. Hoặc khi cho em bé uống nước, hay cho em bé ăn lỏng, sự sặc nước, sặc thức ăn lỏng cũng có thể khiến em bé bị ngạt thở.

Con dao làm bếp là vật dụng không thể thiếu cho mỗi gia đình, nhưng tự nó không phải là vật an toàn cho những người nào sử dụng cách vô ý, hoặc đối với các em bé chưa có sự hiểu biết về cách sử dụng dao, vì trong bất kỳ một sự sơ ý nào cũng có thể khiến nó trở thành vật làm tổn thương người dùng, thậm chí là giết chết người ấy hoặc trực tiếp, hoặc gián tiếp.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Muu Luận, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đuổi Sa-tan cùng các quỷ sứ của hắn (tức là các thiên sứ đã sa ngã theo Sa-tan) ra khỏi thiên đàng, thì điều đó cũng có nghĩa là một phần ba số thiên sứ trên trời đã bị thiếu hụt bởi số thiên sứ sa ngã theo Sa-tan (Khải huyền 12:4). Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không dùng hơi thở của miệng Ngài để tạo nên số thiên sứ mới để thay thế cho sự thiếu hụt đó, nhưng Ngài đã quyết định tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, để từ trong loài người này mà Ngài tìm một dòng dõi thánh, tức là một dòng dõi sẽ không bao giờ phản bội, không bao giờ chống nghịch lại Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Trước khi loài người được tạo nên trên đất này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đặt ra một tiêu chuẩn, mà dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ có đó phải đạt được theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Nếu chúng ta suy gẫm kỹ Lời Chúa phán về tiêu chuẩn mà loài người phải đạt được, không phải là ngay từ lúc ban đầu, khi loài người chưa được sanh ra trong xác thịt, thì loài người đã đạt được tiêu chuẩn này, ngoại trừ A-đam là người đầu tiên và trước nhất được tạo nên bằng hơi thở của Ngài và tiếp theo là Ê-va được tạo nên từ thịt và xương của A-đam, là tạo vật đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban phước cho. Điều kiện mà loài người phải đạt được, đó là loài người, tức là tâm linh loài người phải trở nên giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật, nghĩa là chính tâm linh của mỗi người sẽ phải

nhờ cậy vào quyền phép của Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, mà mọi Lời Đức Chúa Trời phán với loài người đó là Luật pháp cho loài người. Bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, là Thần của Đức Giê-Hô-Va, mà tâm linh của loài người, khi đã nhận biết Ngài và noi theo Ngài, thì tâm linh người đó sẽ được nên thánh theo đúng tiêu chuẩn của một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va.

Căn cứ theo sự phán xét công bình của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người và với Sa-tan, thì chiến tranh sẽ không bao giờ ngừng khi loài người vẫn còn có và sống trên trái đất này.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với loài người(A-đam) rằng: **Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.** (Sáng thế ký 2:16-17). Ấy là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho loài người và khi Đức Giê-Hô-Va phán mạng lệnh này, thì Sa-tan đã có mặt tại nơi đó (Ê-xê-chi-ên 28:13) và nó đã nghe được mạng lệnh này. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ điều này và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ bản tánh của ma quỷ, sẽ tìm mọi cách để chống nghịch các mạng lệnh của Ngài và Đức Giê-Hô-Va cũng biết rằng, Sa-tan sẽ hành động để lừa dối loài người và hết thảy loài người đều sẽ phải đối diện với những sự cám dỗ, những sự lừa dối của Sa-tan.

Trong cuộc sống, mọi người đều nhận biết rằng, loài người sẽ được gia thêm trí tuệ, gia thêm kiến thức cùng sự hiểu biết về cuộc sống và giá trị của sự sống khi người ta phải đối diện với những sự thử thách, như người ta phải tìm ra các biện pháp để duy trì sự sống, bảo vệ sự sống, sanh trưởng cho được đầy đặn và phải bắt đất phục tùng, cùng để quản trị tất cả các loài thú hoặc trên bờ, trong nước hoặc trong không trung theo như mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời (Sáng thế ký 1:28).

Cũng một nguyên tắc đó, nếu không có những sự thử thách, những cuộc chiến tranh xảy ra, thì loài người sẽ không có một cơ hội nào để chứng minh đạt được tiêu chuẩn của dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va. Trong sự khôn ngoan và sự mưu luận mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên mọi sự cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài và chiến tranh giữa loài người với Sa-tan là một môi trường do chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên và loài người phải đối diện với và phải trả qua.

Nếu chúng ta chú ý vào Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu.** (Ma-thi-ơ 24:6) thì chúng ta sẽ thấy rõ ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Ý muốn, hay còn được gọi là ý tưởng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người chúng ta, nghĩa là đối với tuyển dân của Ngài, là ý tưởng bình an, chứ không phải tai họa, như Lời Chúa đã phán:

Giê-rê-mi 29:11-13: Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng.

Làm thế nào để loài người có thể thắng được những sự thử thách cùng những sự cám dỗ của ma quỷ?

Câu trả lời đó là: Sẽ không có một người nào có thể dùng sức riêng của xác thịt mình mà thắng được những sự cám dỗ cùng những sự thử thách đến từ ma quỷ, vì kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác nơi vườn Ê-đen, thì sự chết đã vào trong loài người hết thảy và ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người đã vì thế mà thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, điều đó cũng giống như một người mù vậy, không thể thấy được những cạm bẫy của ma quỷ giăng ra chung quanh mình vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự đó, nên trong sự mưu luận mà Đức Giê-Hô-Va đã khiến cho mọi sự cần phải được xảy ra và loài người sẽ nhận biết được hậu quả, khi người ta lìa bỏ Lời Đức Chúa Trời, thì sự sống của người ta sẽ khốn nạn thế nào, và khi nào loài người nhận biết được giá trị tốt lành của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình, vâng phục các mạng lệnh của Ngài và hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời, thì bấy giờ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban cho người ta trí hiểu để hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và loài người sẽ được sở hữu Luật pháp của Đức Chúa Trời. Bấy giờ chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ biến đổi tâm tánh của loài người và người ta sẽ được trở nên giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, điều đó cũng có nghĩa rằng, những người như vậy đã nhận

được sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thi hành công việc này qua Áp-ram (Áp-ra-ham) tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên và chính Áp-ra-ham đã kinh nghiệm được sự thành tín của Đức Chúa Trời toàn năng và người đã dạy Đạo (Lời) của Đức Giê-Hô-Va cho đồng đội của mình và chỉ đến khi đồng đội của Áp-ra-ham, là dân Y-sơ-ra-ên đã kinh nghiệm được sự khốn nạn của thân phận làm tội mọi cho xứ Ê-díp-tô và khi họ nhớ đến Đức Chúa Trời của tổ phụ mình và mở miệng cầu xin Ngài giải cứu, thì bấy giờ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mới thi hành sự giải cứu họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ. (Xuất Ê-díp-tô Ký 3:6-10)

Trong ngày Đức Giê-Hô-Va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai (1445 B.C.) Đức Giê-Hô-Va đã phán rõ ràng cho hết thảy dân Y-sơ-ra-ên được nghe, rằng: **“Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Lê-vi ký 18:45)

Chúng ta đã nhờ các Lời của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tỏ cho biết rằng, khi người tin Chúa vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì tâm linh (linh hồn) người đó sẽ được sự sống lại và sự sống đời đời.

Tại sao người ta phải vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì linh hồn người ta mới được sự sống lại và được sự sống đời đời?

Câu trả lời: Vì tội lỗi của A-đam trước nhất mà sự chết đã trải qua trên hết thảy loài người và tội lỗi đã vào trong thân thể xác thịt của loài người theo sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời, mà khi tội lỗi đã làm chủ nơi nào, thì sự rửa sạch của Luật pháp cũng sẽ cai trị nơi đó và như vậy, tự thân thể xác thịt của loài người không thể phục được Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì nó đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ (*Thi-Thiên 51:5; Ê-sai 48:8; Rô-ma 7:14*). Trong khi tâm linh của loài người (**vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va**) cũng vì cố tội lỗi của A-đam mà bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nghĩa là thiếu mất sự sáng thật của Đức Chúa Trời, là sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người khi người ta còn ở trong Đức Chúa Trời, trước khi được đặt vào trong thân thể xác thịt của người ấy ở trong lòng mẹ. Dầu vậy, khả năng nhận biết Đức Chúa Trời, nghe được tiếng của Đức Chúa Trời của tâm linh của loài người vẫn còn nơi tâm linh loài người, nên khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, cũng như bất cứ khi nào Lời của Đức Chúa Trời được công bố ra trên đất này, thì tâm linh của người ta vẫn có thể nghe được và nếu như tâm linh nào nghe được tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà nhận biết trách nhiệm của mình là phải trở dậy, quản trị thân thể xác thịt mình mà tiếp nhận, vâng phục và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ hành động trong tâm linh và nơi tâm trí của người ấy. Vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống lại và sự sống đời đời, mà sự sống đó là sự sáng thật của Đức Chúa Trời mà sự sáng thật đó chính là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, còn được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, nên khi tâm linh người ta nghe được tiếng của Đức Giê-Hô-Va và trở dậy làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi người đó và dắt dẫn người đó đi theo đường lối của Ngài.

Thi-Thiên 18:28-30: Chúa thắp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi. Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo binh, cậy Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ vượt khỏi tường thành. Còn Đức Chúa Trời, các đường lối Ngài là trọn vẹn; Lời của Đức Giê-hô-va đã được luyện cho sạch; Ngài là cái khiên cho những kẻ nào nung nấu mình nơi Ngài.

Khi tâm linh của người ta tin cậy vào Danh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va, tức là Đức Thánh-Linh sẽ thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi loài người (**Vì linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, dò thấu các nơi bí ẩn của lòng** - Châm ngôn 20:27) bấy giờ, tâm linh của người ấy sẽ từng bước một được phục hồi những chức năng, khả năng của mình, mà nhận được quyền phép mà Đức Chúa Trời đã định cho tâm linh của loài người phải có, theo tiêu chuẩn của Đức Giê-Hô-Va và khi tâm linh người tin Chúa sử dụng những quyền phép mình đã được phục hồi đó để đánh trận với quyền lực của tội lỗi trong thân thể xác thịt mình, thì tâm linh đó sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được sự giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, ứng nghiệm điều mà Đức Giê-Hô-Va đã phán rằng: **“Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn**

giữ luật pháp Ta đang noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.” (Lê-vi ký 18:45).

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán mạng lệnh này cho dân Y-sơ-ra-ên, thì ma quỷ cũng được nghe và trong ngày đó, Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se và qua Môi-se mà mạng lệnh của Ngài được công bố cho dân Y-sơ-ra-ên và các thế lực trên trời và trên đất này, tức là các thiên sứ trên trời, cùng quyền lực của ma quỷ trên đất này cũng phải biết và phải tuân theo.

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, Ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng Ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trung thành với Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, dựng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Ma quỷ đã nhận được mạng lệnh này và đối với chúng, thì đó như là một cơ hội để chúng, là kẻ nói dối và gian ác, sẽ tận dụng sự hay chết và bất toàn của xác thịt loài người, mà làm sự lừa dối, để kiện cáo loài người và lừa dối loài người sa vào những sự vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Ma quỷ đã bởi tội lỗi của A-đam trước nhất mà chiếm đoạt đất cùng muôn vật trên đất này, trong đó có thân thể xác thịt của loài người và như vậy, thân thể xác thịt của loài người trở thành một chiến trường, mà ma quỷ sẽ thống trị tội lỗi trong xác thịt của loài người, và tâm linh của loài người chỉ có thể thắng được quyền lực của ma quỷ, khi ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi người ta được thắp sáng. Ma quỷ biết rõ điều này, vì thế cho nên chúng tìm đủ mọi cách để ngăn chặn việc thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi những người mà chúng đã và đang cầm buộc. Ma quỷ sẽ tiếp tục sử dụng sự lừa dối để người ta không có đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời bằng đủ mọi thủ đoạn, từ một người đến nhiều người và từ nhiều người đến một quốc gia, qua hệ thống thông tin, truyền thông, truyền hình dưới mọi hình thức để khiến cho người ta mất phương hướng, gây nghi ngờ và cuối cùng là mất đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời.

Từ chiến tranh tâm lý, tức là qua hệ thống thông tin, truyền thông, cùng các thể loại tin tức đánh vào tâm trí của người ta, nặng hơn nữa là gây sự bất đồng giữa xã hội loài người, từ quốc gia, rồi đến hệ thống tín ngưỡng, tôn giáo, gây chia rẽ, gây hận thù và dẫn đến chiến tranh bằng các thứ khí giới dưới mọi hình thức để tiêu diệt những người bất đồng quan điểm, bất đồng niềm tin.

Tất cả mọi hình thức chiến tranh đều bắt nguồn từ Sa-tan, hành động trên khả năng phân biệt điều thiện và điều ác mà thân thể xác thịt của loài người đã nhận được từ khi A-đam trước nhất phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen.

Ma quỷ đã gây ra cuộc chiến tranh ngay từ trong mỗi người sống trên trái đất này, qua khả năng phân biệt điều thiện và điều ác ở trong xác thịt của mỗi người mà ma quỷ khiến người ta tập trung vào quyền lợi của chính xác thịt mình, là những sự mà người ta coi đó là tốt (thiện) cho ý muốn của xác thịt mình, mà những sự đó đã bắt đầu từ Sa-tan, ngay từ khi hấn còn ở trong thiên đàng của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-sai 14:12-15: Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng người phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm!

Ê-xê-chi-ên 28:14-19: Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; Ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thanh lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy Ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, Ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; Ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và Ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thấy những kẻ biết người trong các dân sẽ sửng sờ về người. Kia, người đã trở nên một cố kính khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

Ê-sai 14 câu 13, 14 & 15 chép: **Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao.**

Ê-xê-chi-ên 28 câu 17 trên chép: **Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình.**

Sa-tan đã bị Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đuổi khỏi thiên đàng cùng với những thiên sứ đã sa ngã theo nó và đến kỳ đã định, nó sẽ bị nhốt trong hồ có lửa thiêu đốt đời đời. Nhưng đang khi nó còn là một công cụ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng để thử thách loài người, thì nó sẽ tiếp tục khiến loài người nhiễm bợn tánh của nó, nghĩa là ma quỷ sẽ xúi giục, cám dỗ người ta tập trung vào cái tôi của xác thịt mình, y như nó đã và đang tiếp tục làm, để những người nào mắc phải mưu của nó, sẽ bị phán xét vào tội chết, như nó đã phạm.

Khí giới duy nhất giúp cho tâm linh loài người được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, đó là Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, là Luật pháp trọn vẹn, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Khi người tin Chúa yêu mến Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời, thì ma quỷ không thể lừa dối người ta được và khi người tin Chúa yêu mến Luật pháp văn tự qua việc vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh-Linh sẽ khiến người đó có được sự hiểu biết về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, tức là những sự mâu nhiệm giấu kín trong các Lời của Luật pháp văn tự. Chính quyền phép của Luật pháp sẽ thấp sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va và ban sức lực cho tâm linh người ấy.

Chúng ta đã nhờ Lời của Đức Chúa Trời tỏ cho biết nguồn gốc của các cuộc chiến tranh đã, đang và tiếp tục xảy ra trên đất này và cho đến khi tận thế. Chúng ta không thống kê những cuộc chiến tranh đã và đang xảy ra trên đất này, nhưng chúng ta tập trung vào Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Ma-thi-ơ 24:6-8: Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại.

Bản King James version chép: ⁶And ye shall hear^{G191} of wars^{G4171} and rumours^{G189} of wars^{G4171}: see^{G3708} that ye be not troubled^{G2360}: for all^{G3956} these things must^{G1163} come^{G1096} to pass, but the end^{G5056} is not yet^{G3768}. ⁷For nation^{G1484} shall rise^{G1453} against^{G1909} nation^{G1484}, and kingdom^{G932} against^{G1909} kingdom^{G932}: and there shall be famines^{G3042}, and pestilences^{G3061}, and earthquakes^{G4578}, in divers places^{G5117}. ⁸All^{G3956} these^{G5023} are the beginning^{G746} of sorrows^{G5604}.

Dịch sát nghĩa với nguyên bản tiếng Hy-lạp (Greek), các câu trên có nghĩa là: *Các người sẽ nghe nói (thông qua các thể loại thông tin, truyền tin, hoặc âm thanh hoặc hình ảnh trong xã hội, hoặc gián tiếp hoặc trực tiếp) về chiến tranh (sự giặc giã, sự đấu tranh, sự bạo loạn, sự xung đột có vũ khí hoặc không có vũ khí). Hãy nhận biết (kinh nghiệm được, nhận thức được, hãy chú ý, hãy để ý) và đừng bối rối (đừng sợ hãi, đừng lo lắng, đừng than vãn, đừng hoảng hốt, đừng phiền muộn), vì những sự đó phải xảy đến (cần thiết phải có, vì đã được ấn định, người ta phải đối diện với, phải được ứng nghiệm), nhưng sự cuối cùng chưa đến đâu. Vì các dân tộc (các dân không phải là dân Hê-bơ-rơ sống trên đất này) sẽ nổi dậy (sẽ kích động, sẽ tụ họp lại) để chống nghịch nhau, các nước (các quốc gia, các chính thể tôn giáo, các hệ thống chính trị, hoặc kinh tế, hoặc truyền thông, hoặc quân sự) sẽ dấy lên chống nghịch nhau (phản đối nhau, chống đối nhau, ngăn chặn nhau để tranh giành ngôi vị, sự ảnh hưởng, quyền thống trị). Nhiều nơi sẽ có nạn đói kém, bệnh dịch (bệnh lây nhiễm, tệ nạn xã hội) và động đất. Tất cả những sự đó chỉ là đầu của những sự đau khổ (phiền muộn, đau đớn).*

Đức Chúa Jêsus không chỉ cảnh báo về những sự chiến tranh, bạo loạn sẽ xảy ra từ giữa thế gian này, mà Ngài còn nói đến những sự đói kém, các thứ bệnh dịch và động đất sẽ xảy ra trên đất này nữa.

Tại sao lại có nạn đói kém xảy ra trên đất này?

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người cùng muôn vật trên đất này, **Đức Chúa Trời đã ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nầy, Ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt**

đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì Ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đang dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu. (Sáng thế ký 1:28-31:)

Ngay trong sự ban phước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đối với loài người, Đức Giê-hô-va đã phán rằng: **Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.** (Câu 28).

Điều này có nghĩa là, trước khi giao trách nhiệm cho loài người quản trị trái đất cùng muôn vật trên đất này cho loài người, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban phước cho trái đất cùng muôn vật trên đất này, là những công việc do Ngài tạo nên. Khi giao phó trái đất này cho A-đam quản trị, Đức Giê-hô-va đã cảnh cáo A-đam (loài người) rằng: **hãy làm cho đất phục tùng.**

Chữ **làm cho phục tùng** được chép trong câu 28 trên, đó là chữ **שָׁבַע** - kabash, số 3533 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **phải chinh phục, phải khai phá, phải làm cho sanh ra hoa lợi, phải khiến sanh lợi ích, phải cầm quyền cai trị;**

Trách nhiệm của loài người, không phải là thân thể xác thịt, nhưng là tâm linh của người ta phải quản trị thân thể xác thịt bằng bụi đất của mình, cùng muôn vật trên trái đất này.

Trong Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, và cũng là cho hết thảy tâm linh loài người, là loài được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời, phải chịu trách nhiệm ở trước mặt Đức Chúa Trời về mọi sự mà người ta làm ra trên đất này, khiến cho đất phải chịu sự ảnh hưởng bởi chính người ta, tùy thuộc vào công việc của loài người dưới Luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-5: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nầy là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước!

Phục truyền luật lệ ký 28:15-68: Nhưng nếu người không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, không cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của Ngài mà ta truyền cho người ngày nay, thì nầy là mọi sự rửa sả sẽ giáng xuống trên mình người và theo kịp người. Người sẽ bị rửa sả ở trong thành và ngoài đồng ruộng, cái giỏ và thùng nhồi bột của người cũng bị rửa sả, hoa quả của thân thể người, bông trái của đất ruộng người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ bị rửa sả! Người sẽ bị rửa sả khi đi ra và lúc đi vào. Vì cố người làm điều ác, và lìa bỏ Đức Giê-hô-va, nên trong mọi công việc người bắt tay làm, Ngài sẽ khiến giáng cho người sự rửa sả, kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào người bị hủy diệt và chết mất vội vàng. Đức Giê-hô-va sẽ khiến ôn dịch đeo đuổi người cho đến chừng nào nó diệt người mất khỏi đất mà người sẽ vào nhận lấy. Đức Giê-hô-va sẽ lấy bệnh lao, bệnh nóng lạnh, bệnh phù, sự nắng cháy, sự hạn hán, binh đao, và sâu lúa mà hành hại người, khiến cho các nổi đó đuổi theo người cho đến khi người bị chết mất. Các tầng trời ở trên đầu người sẽ như đồng, và đất dưới chân người sẽ như sắt. Thay vì mưa, Đức Giê-hô-va sẽ khiến cát và bụi từ trời sa xuống trên đất người, cho đến chừng nào người bị hủy diệt. Đức Giê-hô-va sẽ khiến người bị những kẻ thù nghịch mình đánh bại. Người sẽ do một đường ra đánh chúng nó, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt chúng nó; người sẽ bị xô dùa đây đó trong khắp các nước của thế gian. Thây người sẽ làm đồ ăn cho chim trên trời và thú dưới đất, không ai đuổi chúng nó đi. Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người ghẻ chốc của xứ Ê-díp-tô, trĩ lậu, ghẻ ngứa, và lác, mà người không thể chữa lành; lại giáng cho người sự sáng sốt, sự đui mù, và sự lãng trí; đang buổi trưa, người sẽ đi rờ rờ như kẻ mù trong tối tăm; người không được may mắn trong công việc mình, hằng ngày sẽ bị hiếp đáp và cướp giật, chẳng ai giải cứu cho. Người sẽ làm lễ hỏi một người nữ, nhưng một người nam khác lại nằm cùng nàng; người cất một cái nhà, nhưng không được ở; người trồng một vườn nho, song không được hái trái. Con bò người sẽ bị giết trước mặt người, song người không được ăn thịt nó; lừa người sẽ bị ăn cắp hiện mắt

người, nhưng không ai trả nó lại; chiến người sẽ bị nộp cho kẻ thù nghịch, nhưng người không có ai giải cứu nó. Các con trai và con gái người sẽ bị nộp cho dân ngoại bang có mắt người thấy, hằng ngày hao mòn vì trông mong chúng nó; song tay người không còn sức cứu vớt. Một dân tộc mà người chưa hề biết sẽ ăn lấy thổ sản và mọi công lao của người; người sẽ bị hiếp đáp và giày đạp không ngớt; trở nên điên cuồng vì cảnh tượng mắt mình sẽ thấy. Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người một thứ ung độc tại trên đầu gối và chân, không thể chữa lành được, từ bàn chân chí chót đầu. Đức Giê-hô-va sẽ dẫn người và vua mà người đã lập trên mình, đến một nước mà người và tổ phụ người chưa hề biết. Ở đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây, bằng đá; trong các dân tộc mà Đức Giê-hô-va sẽ dẫn người đến, người sẽ thành một sự kinh hãi, tục ngữ, và tiểu đàm. Người sẽ đem gieo nhiều mạ trong ruộng mình, nhưng mùa gặt lại ít, vì sẽ bị cào cào ăn sạch. Người trồng nho, song không được uống rượu và không gặt hái chi hết, vì sâu bọ sẽ ăn phá đi. Người sẽ có cây ô-li-ve trong cả địa phận mình, nhưng lại không được xúc dầu, vì cây ô-li-ve sẽ rụng trái. Người sẽ sanh con trai và con gái, nhưng chúng nó không thuộc về người, vì chúng nó sẽ bị bắt làm mọi. Con rầy sẽ ăn hết cây cối và thổ sản của người. Khách lạ ở giữa người sẽ lướt trên người càng ngày càng cao; còn người, lại hạ xuống càng ngày càng thấp: họ sẽ cho người vay, còn người chẳng hề cho vay lại, họ sẽ ở đằng đầu, còn người ở đằng đuôi. Hết thảy những sự chúc rủa sả này sẽ giáng trên người, đuổi người và theo kịp, cho đến chừng nào người bị hủy diệt, bởi vì người không có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và không giữ các điều răn và luật lệ mà Ngài truyền cho người. Các sự rủa sả này sẽ ở trên mình người và trên dòng dõi người như một dấu kỳ, sự lạ đến đời đời. Bởi trong lúc dư dật mọi điều, người không vui lòng lạc ý phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, cho nên trong lúc đói khát, trong lúc trần truồng, và thiếu thốn mọi điều, người sẽ hầu việc kẻ thù nghịch mà Đức Giê-hô-va sai đến đánh người; họ sẽ tra ách sắt trên cổ người, cho đến chừng nào tiêu diệt người. Đức Giê-hô-va sẽ từ nơi xa, từ địa cực, khiến dấy lên nghịch cùng người một dân tộc bay như chim ưng, tức là một dân tộc người không nghe tiếng nói được, một dân tộc mặt mày hung ác, không nề vì người già, chẳng thương xót kẻ trẻ; ăn sản vật của súc vật người, hoa quả của đất ruộng người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt; nó không chứa lại ngũ cốc, rượu, dầu hay là lúa để của bò và chiên người, cho đến chừng nào đã tiêu diệt người đi. Dân đó sẽ vây người trong các thành của cả xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người, cho đến chừng nào những vách cao lớn và vững bền kia mà người nhờ cậy đó, sẽ bị ngã xuống. Trong lúc bị vây, và khi quân nghịch làm cho túng thế cùng đường, người sẽ ăn hoa quả của thân thể mình, tức là ăn thịt của con trai và con gái mình, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Trong lúc người bị quân nghịch vây tại các thành mình, làm cho cùng đường túng thế, người nam nào nhu nhược và yếu ớt hơn hết trong các người sẽ ngó giận anh em mình, vợ yêu dấu và con cái mình còn lại, không chịu cho ai trong bọn đó thịt của con cái mình, mà người sẽ ăn, bởi mình không còn chi hết. Trong lúc người bị quân nghịch vây tại các thành mình, làm cho cùng đường túng thế, người nữ nào non nớt và mảnh khảnh hơn hết trong các người, vì sự yếu điệu hay là sự sắc sảo mình, vốn không đặt bàn chân xuống đất, sẽ nhìn giận chồng rất yêu của mình, con trai và con gái mình, bởi cố nhau bọc ra từ trong bụng, và những con cái mình sanh đẻ; vì trong cơn thiếu thốn mọi điều, nàng sẽ ăn nhem chúng nó. Nếu người không cẩn thận làm theo các lời của luật pháp này, ghi trong sách này, không kính sợ danh vinh hiển và đáng sợ này là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người và dòng giống người những tai vạ lạ thường, lớn lao và lâu bền, những chứng độc bệnh hung. Ngài sẽ khiến giáng trên người các bệnh hoạn của xứ Ê-díp-tô mà người đã run sợ đó, và nó sẽ đeo dính theo người. Và lại, các thứ chứng bệnh và tai vạ không có chép trong sách luật pháp này, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ khiến giáng trên người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt đi. Số các người vốn đông như sao trên trời, nhưng vì không có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nên chỉ sẽ còn lại ít. Hễ Đức Giê-hô-va lấy làm vui mà làm lành và gia thêm các người thể nào, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ lấy làm vui mà làm cho các người hư mất và tiêu diệt các người thể ấy. Các người sẽ bị truất khỏi xứ mà mình vào nhận lấy, và Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc người trong các dân, từ cuối đầu này của đất đến cuối đầu kia; tại đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây và bằng đá mà người cùng tổ phụ người không hề biết. Trong các nước ấy, người không được an tịnh, bàn chân người không được nghỉ

ngươi; nhưng tại đó Đức Giê-hô-va sẽ ban cho ngươi một tấm lòng run sợ, mắt mờ yếu, và linh hồn hao mòn. Sự sống ngươi vẫn không chắc trước mặt ngươi; ngày và đêm ngươi hằng sợ hãi, khó liệu bảo tồn sự sống mình. Bởi cơ sự kinh khủng đầy dẫy lòng ngươi, và bị cảnh mắt ngươi sẽ thấy, nên sớm mai ngươi sẽ nói: Chớ chi được chiều tối rồi! Chiều tối ngươi sẽ nói: Ước gì được sáng mai rồi! Đức Giê-hô-va sẽ khiến ngươi đi tàu trở lại xứ Ê-díp-tô, bởi con đường mà trước ta đã nói: Ngươi không thấy nó nữa; ở đó, ngươi sẽ đem bán mình cho kẻ thù nghịch làm nô và tỳ, nhưng không có ai mua!

Trái đất cùng muôn vật trên đất này có được thịnh vượng, có được sung túc hay không là tùy thuộc vào loài người mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tạo nên và được Ngài giao cho quyền cai trị công việc do tay Ngài làm nên trên đất này. (Thi-Thiên 8:4-8).

Luật pháp của Đức Chúa Trời đã được ban cho dân Y-sơ-ra-ên, cũng là ban cho muôn dân trên đất này, vì cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-hô-va.

Khi loài người phân chia nhau các vùng đất, các biên giới và được các chính phủ do loài người lập nên công nhận, thì các vùng đất đó có được sự thịnh vượng hay không, sẽ tùy thuộc vào tình trạng thuộc linh của những người cai trị dân tộc đó, đất nước đó. Nếu kẻ cai trị không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, không lo cho cuộc sống của dân sự, thì đất đó sẽ bị sự rửa sả cai trị, không thể giàu có, không thể thịnh vượng và nạn đói sẽ luôn đe dọa vùng đất đó. Cũng một nguyên tắc đó, khi chính phủ nào bị những kẻ tham nhũng cai trị, thì trong dân sự tại nơi đó sẽ có bạo loạn.

Châm ngôn 29:2-4: Khi người công bình thêm nhiều lên, thì dân sự vui mừng; Nhưng khi kẻ ác cai trị, dân sự lại rên siết. Người yêu mến sự khôn ngoan làm cho cha mình được vui vẻ; Còn kẻ kết bạn với người kỳ nữ phá tan của cải mình. Vua nhờ sự công bình mà làm nước mình vững bền; Nhưng ai lãnh của hối lộ hủy hoại nó.

Đối với tuyển dân của Đức Chúa Trời, cũng như đối với loài người hết thảy, đều phải nhận biết rằng, chính tội lỗi của người ta sẽ sửa phạt người ta và các thứ bệnh tật, sẽ cai trị thân thể xác thịt của những người nào không vâng giữ và không tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô Ký 15:26: Ngài phán rằng: Nếu người chăm chỉ nghe Lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, làm sự ngay thẳng trước mặt Ngài, lắng tai nghe các điều răn và giữ mọi luật lệ Ngài, thì Ta chẳng giáng cho ngươi một trong các bệnh nào mà Ta đã giáng cho xứ Ê-díp-tô; vì Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho ngươi.

Phục truyền luật lệ ký 28:58-61: Nếu người không cẩn thận làm theo các lời của luật pháp này, ghi trong sách này, không kính sợ Danh vinh hiển và đáng sợ này là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, thì Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho ngươi và dòng giống ngươi những tai vạ lạ thường, lớn lao và lâu bền, những chứng độc bệnh hung. Ngài sẽ khiến giáng trên ngươi các bệnh hoạn của xứ Ê-díp-tô mà ngươi đã run sợ đó, và nó sẽ đeo dính theo ngươi. Và lại, các thứ chứng bệnh và tai vạ không có chép trong sách luật pháp này, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ khiến giáng trên ngươi, cho đến chừng nào ngươi bị tiêu diệt đi.

Lời Chúa đã cảnh báo về những thứ bệnh mà trong thời của Môi-se chưa hề có và người ta chưa hề biết đến, nhưng trong thời kỳ sau rốt này, các thứ bệnh dịch, bệnh hoạn sẽ xuất hiện và cai trị thân thể xác thịt của những người nào vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Hết thảy các thứ bệnh đều do những loài vật có sự sống, mà người ta gọi chúng là virus hoặc là siêu vi trùng, nghĩa là cực nhỏ, không phải tự nhiên mà có, nhưng là do Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên. Hết thảy các loài đó không được tạo nên để huỷ diệt loài người, nhưng khi người ta vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì sự sống của thân thể xác thịt của những người đó đã bị mất sự bảo vệ (mà người ta gọi chung là sự miễn dịch, hay là sự đề kháng), bấy giờ những chất thải ra từ những con sinh vật siêu nhỏ mà người ta gọi là virus, hay là siêu vi trùng đó, sẽ gây tổn hại đến sức sống của những người đó. Như vậy, các thứ bệnh tật mà loài người đã mắc phải đó, là bằng chứng tỏ cho người ta biết rằng, những người đó đã bị sự rửa sả từ tổ phụ truyền lại, hoặc do tội lỗi của chính những người đó, đã phá huỷ sự bảo vệ sự sống của chính họ.

Một thứ bệnh nữa chưa nói đến, chưa được nhắc đến, nhưng có trong ý nghĩa của Lời Chúa Jê-sus đã phán, đó là các thứ bệnh chưa được chép trong sách Luật pháp của Môi-se, mà ngày nay người ta gọi nó là bệnh hoạn của xã hội, là thứ bệnh đến từ ma quỷ, mà người ta gọi chung là ma túy, là các thứ mà ma quỷ khiến

người ta chế ra để lũng đoạn trí tuệ của loài người, đó là cô-ca-in, gọi chung là bạch phiến (bột màu trắng), thuốc lắc, làm rối loạn tâm trí, phá huỷ trí tuệ và vì sự lây lan trong xã hội đem lại lợi nhuận cho những người tàng trữ và buôn bán những thứ đó, khiến cho hàng triệu người phải chết vì dùng quá liều, phải vào tù và bị tử hình vì tham lam tiền bạc mà buôn bán, tàng trữ các loại ma tuý, gây tan cửa nát nhà bởi tệ nạn này.

Tệ nạn này đã và đang ngấm sâu vào trong xã hội, nó len lỏi vào bất kỳ dân tộc nào, trẻ hay già, nghèo hèn hay sang trọng và đó là dấu hiệu thoái hoá của loài người, liên quan cả đến những người mang danh là người tin Chúa, nhưng lại không tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Ô-sê 4:6: Dân Ta bị diệt vì cố thiếu sự thông biết. Bởi người bỏ sự thông biết thì Ta cũng bỏ người, đặng người không làm thầy tế lễ cho Ta nữa; bởi người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời mình, thì Ta cũng sẽ quên con cái người.

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:4-6: Người chớ làm tượng chạm cho mình, cũng chớ làm tượng nào giống những vật trên trời cao kia, hoặc nơi đất thấp này, hoặc trong nước dưới đất. Người chớ quỳ lạy trước các hình tượng đó, và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời ký tà, hễ ai ghét Ta, Ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến Ta và giữ các điều răn Ta.

Khi Luật pháp của Đức Chúa Trời không được tôn cao trong các tổ chức được gọi là Hội-Thánh, khi tội ác càng gia tăng trên đất này, thì cơn giận của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ nổi lên nghịch lại muôn vật trên đất này và đất sẽ rung động, các tai hoạ mà loài người gọi là thiên tai đã xảy ra nhiều hơn, từ bão, lụt, động đất, sóng thần cũng xảy ra nhiều hơn.

A-mốt 8:1-14: Đây là điều mà Chúa Giê-hô-va cho ta xem thấy: Đây, có một giỏ trái mùa hạ. Bấy giờ Ngài phán rằng: A-mốt, người thấy gì? Ta thưa rằng: Một giỏ trái mùa hạ. Đức Giê-hô-va lại phán cùng ta rằng: Sự cuối cùng đã đến trên dân Y-sơ-ra-ên Ta; Ta sẽ không vượt qua nó nữa. Trong ngày đó, những bài hát trong cung đền sẽ là tiếng khóc than, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Sẽ có nhiều xác chết mà người ta làm thình quăng ra mọi nơi. Các người là người nuốt những kẻ nghèo nàn, làm hao mòn những kẻ khốn cùng trong đất, hãy nghe điều này. Các người nói rằng: Khi nào trăng mới sẽ qua, cho chúng ta có thể bán lúa miến, và ngày sa-bát qua, đặng chúng ta mở kho lúa mì, mà bớt ê-pha, thêm nặng siec-lơ, và dùng cân dối giả đặng phỉnh gạt; đặng chúng ta lấy bạc mua kẻ khốn nạn, lấy một đôi dép mua kẻ nghèo nàn, và bán cho đến lép lửng của lúa mì? Đức Giê-hô-va lấy sự vinh hiển của Gia-cốp mà phán lời thề này: Ta chắc sẽ chẳng hề quên những việc làm của chúng nó! Đất há chẳng rung động về việc đó, hết thảy dân cư nó há chẳng than khóc sao? Trọn cả đất sẽ dậy lên như Sông cái, nó sẽ lung lay và lún xuống như sông của Ê-díp-tô vậy. Chúa Giê-hô-va phán: Sẽ xảy ra trong ngày đó, Ta sẽ khiến mặt trời lặn đi trong lúc giữa trưa, và khiến đất tối tăm trong giữa ban ngày. Ta sẽ đổi ngày lễ các người ra sầu thảm, và hết thảy bài ca tụng các người ra ca thương. Ta sẽ thắt bao gai trên mọi lưng, và làm cho mọi đầu đều hói. Ta sẽ đặt đất này trong sự sầu thảm, như là mất con trai một, và sự cuối cùng nó sẽ như ngày đắng cay. Chúa Giê-hô-va phán: Đây, những ngày sẽ đến, là khi Ta khiến sự đói kém đến trong đất, chẳng phải là đói về bánh, cũng chẳng phải khát về nước, bèn là về nghe Lời của Đức Giê-hô-va. Bấy giờ chúng nó sẽ đi đông dài từ biển này đến biển khác, từ phương bắc đến phương đông; chạy đi đây đi đó đặng tìm Lời Đức Giê-hô-va mà không tìm được. Trong ngày đó, những gái đồng trinh đẹp đẽ và những trai trẻ sẽ mòn mỏi vì khát. Hết thảy những kẻ chỉ tội lỗi của Sa-ma-ri mà thề rằng: Hỡi Đan, thật như thần người sống! Thật như đường của Bê-e-Sê-ba sống! hết thảy những kẻ ấy sẽ ngã xuống, và không dậy được nữa.

Cơn giận của Đức Giê-Hô-Va đang đổ xuống khắp đất, không chỉ rung động đất, mà còn rung động cả cái lòng của loài người nữa, vì trong những ngày sau rốt này, nạn đói thuộc linh đã và đang xảy ra khắp nơi, khiến người ta nhai lại những lời của những kẻ đã chết từ trước, mà không tìm được Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Đó là vì những kẻ mang danh là người giảng Tin-Lành, đứng tại các bục giảng cho những người đang siêu tó bước đi trong sự tìm kiếm sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời đó, không phải là tội tổ thật của Đức Chúa Jêsus Christ và vì cố nhiều người tin Chúa đã không hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời, không tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên tâm linh của những người mang danh là người tin Chúa sẽ đói, sẽ khát mà người ta cũng không tìm cầu Đức Chúa Trời để được nghe tiếng của Ngài.

Giê-rê-mi 50:6: Dân Ta vốn là một bầy chiên lạc mất; những kẻ chăn làm cho lộn đường, để chúng nó lầm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ.

Trong các cuộc chiến tranh đã và đang xảy ra trên đất này, người ta đã chế ra nhiều loại vũ khí giết người, không chỉ là bom, đạn, thuốc nổ, mà còn có chiến tranh hoá học, chiến tranh nguyên tử, chiến tranh vi trùng, được gọi là vũ khí sinh học, nghĩa là người ta tận dụng khả năng sinh sản của các loài vi trùng có khả năng gây bệnh, để nhân giống, gây biến thể, hoặc lai ghép một số loài vi trùng lại với nhau, để tạo nên một thứ vi trùng gây sự lây nhiễm nhanh và rộng để tàn phá sự sống của loài người. Trong thời gần đây và đang hiện hữu, đó là bệnh dịch cúm mà người ta gọi là Covid 19, phát sinh từ Vũ Hán, Trung Quốc, đã và đang lây lan trên toàn thế giới này và loại mà người ta gọi là virus này đã và đang biến thể từ loại do người ta cố tình tạo ra thành vũ khí mang tính huỷ diệt sự sống của loài người.

Tất cả những sự do loài người tạo ra đó, đều là công việc của ma quỷ, là quyền lực của sự tối tăm đã cầm buộc những kẻ có tham vọng bá chủ thế giới, là điều đã nảy sinh ra trước hết từ một tạo vật được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên, đó là Sa-tan, khi hắn muốn lập cho mình một vương quốc như Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-sai 14:12-15: Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị chặt xuống đất là thể nào! Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng ngươi phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm!

Chúng ta được biết rằng, Lời Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống, nghĩa là nếu đã có những sự thuộc về thuộc thể xảy ra cho thế gian này, thì cũng có những sự thuộc về thuộc linh xảy đến trong hàng ngũ những người tin Chúa, là những người thờ phượng Đức Chúa Trời, cả trong dân Y-sơ-ra-ên với những người trong muôn dân trên đất này.

Như chúng ta đã đề cập đến cuộc chiến tranh đầu tiên đã xảy đến với dân Y-sơ-ra-ên, được chép trong sách Xuất Ê-díp-tô ký đoạn 17 và chúng ta cũng đã biết ý nghĩa thuộc linh của cuộc chiến đó sẽ trải các đời, nghĩa là một khi còn có loài người sống trên đất này, thì Luật pháp của Đức Chúa Trời còn được công bố và khi Luật pháp được công bố thì sẽ có sự phán xét công bình cho mọi người trên đất này (Sáng thế ký 8:22).

Bất cứ nơi nào có Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời được rao giảng ra, thì tại đó sẽ có chiến tranh.

Ma-thi-ơ 10:34-42: Chớ tưởng rằng Ta đến để đem sự bình an cho thế gian; Ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dẫu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn Ta thì không đáng cho Ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn Ta thì cũng không đáng cho Ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo Ta, thì cũng chẳng đáng cho Ta. Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai vì cố Ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được. Ai rước các người, tức là rước Ta; ai rước Ta, tức là rước Đấng đã sai Ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.

Tại điểm này, mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng, kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen, thì sự chết đã vào trong loài người hết thảy và thân thể xác thịt của loài người đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ và cho đến khi tận thế, điều này vẫn còn xảy ra.

Ngay cả khi một người cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì không phải bởi vì lời cầu nguyện của người đó mà sự rửa sả của Luật pháp sẽ tự động biến khỏi thân thể xác thịt của người đó. Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về một điều kiện duy nhất sẽ giải phóng thân thể xác thịt của người tin Chúa ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, đó là Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Giăng 8:31-32: Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo (Lời) Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.

Bản dịch tiếng Việt đã không tôn trọng nguyên bản, khi người dịch chuyển nghĩa chữ *Lời* - word (λόγος - logos, số 3056 của tiếng Hy-lạp) thành chữ **đạo**, khiến người ta hiểu sai thành *tín lý, đạo lý*.

Đức Chúa Jê-sus đã phán rất rõ ràng, chỉ khi nào người tin Chúa hằng ở trong Lời (tức là Lời được chép thành văn tự) của Ngài, thì người ấy quả thật là môn đồ của Ngài, người ấy sẽ biết Lẽ thật và bấy giờ, quyền phép của Lẽ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, sẽ giải phóng thân thể xác thịt của người đó ra khỏi sự rủa sả của Luật pháp. Bấy giờ, khi sự rủa sả của Luật pháp đã không còn cai trị thân thể của đó nữa, thì tâm linh của người đó mới thật sự được giải thoát khỏi bóng của chết.

Ma quỷ đã tung hoả mù lừa dối những người tin Chúa nhưng không có lòng tin quyết, không có sự hiểu biết về nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời, rằng khi người ta đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ, (gọi tắt là người tin Chúa), thì sự rủa sả sẽ không còn ở trên người đó nữa! Đây là giọng lưỡi của con rắn.

Chúng ta hãy xem sử đồ Phao-lô làm chứng gì về lẽ thật này.

Rô-ma 8:1-14: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Ở trong Đấng Christ không có nghĩa là ở trong tổ chức gọi là Hội-Thánh. Ở trong Đấng Christ là ở trong Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, nghĩa là mỗi người chúng ta đều có hai thân thể, có thân thể xác thịt tức là **người người thuộc về đất** và có thân thể thuộc linh, tức là **người thuộc về trời** (1 Cô-rinh-tô 15:47-49) và như vậy, chúng ta có hai Luật pháp. Luật pháp văn tự được gọi là con đường, như là **thầy giáo dặng dẫn chúng ta đến với Đấng Christ**, đến trước. Còn Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, còn được gọi là Lẽ thật, đến sau, cả về không gian và thời gian. Về không gian, nghĩa là Luật pháp văn tự được ban cho loài người qua Môi-se (dân Y-sơ-ra-ên). Còn Lẽ thật là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, đến sau, như Lời Chúa đã chép:

Giăng 1:17: Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jê-sus Christ mà đến.

Về thời gian, nghĩa là tùy theo sự sanh ra của mỗi người trên đất này, sẽ tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm chúa của cuộc đời mình, thì người đó phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời để nhận biết tội lỗi và làm sạch tội lỗi mình qua sự ăn năn và sự thực hành, làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, khi người đó là môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, nghĩa là người ấy được dạy dỗ về Luật pháp của Đức Chúa Trời (theo đúng ý nghĩa của chữ **môn đồ** trong tiếng Hê-bơ-rơ) và tuân theo Luật pháp đó, thì tâm linh của người đó mới nhận biết Lẽ thật, bởi Đức Thánh-Linh tỏ ra qua các tội tổ được xúc dầu của Ngài, chứ Đức Thánh-Linh không hành động trực tiếp với những người mới tin Chúa.

Như vậy, người mới tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ, vì chưa được dạy dỗ về Luật pháp của Đức Chúa Trời cách đầy đủ, cả về thời gian và không gian, nên người ấy vẫn chưa nhận biết được các nguyên tắc của Luật pháp. Nếu người đó không được dắt dẫn bởi những người được gọi là tội tổ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ, thì người đó chưa được giải thoát khỏi sự rủa sả của Luật pháp. Vì sự rủa sả của Luật pháp đến từ Đức Chúa Trời, Đấng duy nhất có quyền phán xét loài người theo sự công bình của Ngài và chính Ngài là Đấng

duy nhất có quyền giải cứu, giải phóng và giải thoát loài người ra khỏi những sự trừng phạt của Luật pháp.

Sự công bố, sự giảng dạy Luật pháp là thuộc về loài người, nhưng quyền giải cứu, giải phóng, giải thoát và cứu chuộc sự sống của loài người là thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Phục truyền luật lệ ký 29:29: Những sự bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; song những sự bày tỏ thuộc về chúng ta, và con cháu chúng ta đời đời, để chúng ta làm theo mọi lời của luật pháp này.

Chúng ta đang nói về cuộc chiến tranh thuộc linh giữa những người tin Chúa và những người chưa tin hoặc không tin Chúa và chúng ta biết rằng, ma quỷ có khả năng hành động trong tâm trí của loài người và chúng luôn sử dụng sự lừa dối để cầm buộc người ta, để chống nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời cũng như chống lại sự tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ và Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời.

Muốn chiến thắng được quyền lực của ma quỷ, là kẻ cầm buộc tâm trí những người chưa có hoặc không có đức tin nơi Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, hoặc Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, thì người tin Chúa phải được trang bị các khí giới chiến của Đức Chúa Trời, tức là Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 6:10-18: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rỗi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền chí trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.

Trong cuộc chiến này, người tin Chúa phải nhận biết mục đích chính không phải là chiến thắng những người không tin Chúa hay là chưa tin Chúa, mà là để cho sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời được soi sáng trên hết mọi người nào sẽ được nghe đến, vì tâm linh của những người chưa tin Chúa hoặc không tin Chúa, đều thuộc về Đức Chúa Trời và họ cần được giải cứu khỏi quyền lực của ma quỷ. Như vậy, mọi người tin Chúa phải nhận được sự sáng thật của Đức Chúa Trời, đó là người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Lễ thật (**nước hằng sống**) và quyền phép của Đức Thánh-Linh, để tâm linh mình được tái sinh (**sanh lại**) để thấy được và được vào trong Nước Đức Chúa Trời. Bấy giờ tâm linh người đó mới nhận được quyền phép từ trên cao, tức là sự ban cho của Đức Thánh-Linh và người ấy mới có thể thi hành sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ cho mọi người khác. Vì khi đó Đức Thánh-Linh, tức là Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ cùng làm việc với người ấy, hầu khi người ấy làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ thì Đức Thánh-Linh sẽ làm các phép lạ cặp theo, để những người được nghe các lời làm chứng đó hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 5:13-16: Các người là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân. Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.